

Prestižní ocenění pro kampaň Baroko na Vysočině

Vysočina Tourism slaví úspěch s kampaní roku 2017 Baroko na Vysočině. Ve čtvrtek 18. ledna si na brněnském veletrhu cestovního ruchu REGIONTOUR ředitel Tomáš Čihák převzal ocenění 11. ročníku soutěže **Velká cena cestovního ruchu 2017/2018**. Odborná porota rozhodla, že pomyslné stříbro v kategorii Nejlepší jednotná kampaň patří Vysočině.

Kampaň Baroko na Vysočině navazovala na celostátní marketingové téma, vyhlášené agenturou CzechTourism. Zahrnovala jednotnou propagaci barokního tématu s důrazem na památky a kulturní akce - za organizace krajské příspěvkové organizace Vysočina Tourism a s podporou partnerů, měst i provozovatelů turistických atrakcí v Kraji Vysočina.

„Vznikl tematický web www.baroknivysocina.cz, realizovali jsme kampaň CVL nosičů na frekventovaných místech pražského metra, vydali jsme mapu barokních míst a zajistili tištěnou i online propagaci v podobě článků i bannerové prezentace. Máme velkou radost z toho, že odborníci vyhodnotili kampaň jako originální, efektivní a ve výsledku velmi úspěšnou.“ svěčil se ředitel Tomáš Čihák, který za Vysočina Tourism cenu na brněnském výstavišti osobně převzal.

Tomáš Čihák převládá ocenění pro organizaci Vysočina Tourism na brněnském veletrhu cestovního ruchu

Součástí kampaně bylo také uspořádání tří barokně laděných akcí na barokních památkách Vysočiny i další doplňkové aktivity, jako byla červencová prezentace tématu na TIC na Staroměstském náměstí v Praze. „Úspěšné byly také press tripy po barokních památkách určené zástupcům médií nebo barokní

fotosoutěž - vše pod sjednocujícím logem Vysočiny ve verzi Vysočina barokní,“ doplnila Jana Čaklová z Vysočina Tourism s tím, že cíl kampaně - představit veřejnosti barokní perly Vysočiny a v mnoha případech práci geniálního architekta Jana Blažejze Santiniho-Aichla - byl jednoznačně splněn.

Smyslem prestižní soutěže, kterou pořádá vydavatelství C. O. T. Media ve spolupráci se společností Veletrhy Brno, je upozornit na výjimečné projekty z různých segmentů turismu, poukázat na atraktivní novinky z oboru a přispět ke zkvalitnění nabídky a úrovně služeb v cestovním ruchu České republiky.

Monika Brothánková

Ředitel Tomáš Čihák je právem hrdý na ocenění práce své organizace

Od malička jsem záviděl ptákům

Do pamětní knihy havlíčkobrodské radnice se v pondělí 15. ledna zapsal Pavel Loužecký, mistr Evropy 2017 v plachtění.

Vedení radnice mu tak vyjádřilo poděkování za jeho vynikající výkon a vzornou reprezentaci města.

Půlhodinka plná otázek o bezmotorovém létání a zákulisí mistrovských soutěží v kanceláři starosty rychle utekla a skromný pilot se postupně přiznal i ke spoustě úspěchů, které za 40 let plachtění získal: je osminásobným mistrem republiky a desetinásobným vicemistrem, titul Mistr Evropy získal i v r. 2005, a na Mistrovství světa v r. 2002 byl bronzový. Zároveň jej zdobí titul ME družstev z r. 1998 a 2005. K tomu má i spoustu různých pohárů a - jak s úsměvem dodal: „Medaili mám doma hrnce!“ Nejvíce si ale váží zlatého plachtařského odznaku s diamanty, který má jako jediný v České republice - získal jej v r.

Úspěšný pilot a dvojnásobný mistr Evropy v bezmotorovém létání Pavel Loužecký

2004 za přelet o délce 1000 km, který absolvoval celý na území ČR. V průběhu 10 hodin přeletěl z Příbyslavi ke Krnovu a odtud až nad Mariánské Lázně a zase oklikou zpět. Úctyhodný výkon - přeletět takovou vzdálenost bez motoru, jen s využitím stoupa-

Na slavnostní setkání s celým vedením radnice přišel Pavel Loužecký i se svou manželkou

vých proudů a termiky. Na to už musí být pilot opravdu zkušený.

Nechyběla ani neplánovaná přistání

A zkušenosti Pavel Loužecký nabral za ta léta opravdu dost, dokáže proto porovnat plachtařské podmínky v různých zemích a nad různým terénem. Velmi zajímavé je podle něj plachtění ve Finsku a Švédsku, kde je hodně lesů a jezer, a tím i velké teplotní rozdíly nad nimi, takže jsou tam vynikající podmínky na termiku.

Zaujaly ho i francouzské Alpy, kde se dobře létá tzv. kontaktní plachtění se skálou, kdy jsou jižní svahy hor vyhřáté od sluníčka. Ve Francii zažil i netradiční neplánované přistání, kdy se dostal do uzavřeného údolí a už nedokázal vystoupat přes hory zpět. „Nezbylo, než se porozhlédnout po nějaké rovné ploše. Viděl jsem tři políčka, vybral jsem jedno a zastavil asi pět metrů od lesa. A když jsem pak viděl, jak vypadaly ty dvě druhé plochy, no - bylo by asi po mně.“ Kuriozní přistání zažil

i v Litvě, kde sednul na pole obilí mezi kamení a kravky. Létání se ale nebojí - jak s nadsázkou říká, je to asi tak nebezpečné, jako žehlení prádla. I jeho manželka už si zvykla. Bála se o něj dříve, když byly děti malé, ale teď už to bere sportovně. Mají dvě už dospělé dcery, obě zaměřené na učitelství, a mladší se dokonce potatila - jezdí s tátou na závody a zajišťuje mu veškerý pozemní servis.

A kdy on sám vlastně s létáním začal?

„Od malička jsem záviděl ptákům, že můžou létat. Začal jsem hned, jak to šlo, v těch 14-15 letech. A hned první let byl úžasný, přesně splnil mé očekávání.... A zůstal jsem u toho už 40 let.“ Létání se Pavel Loužecký věnuje od sedmdesátých let minulého století. Ač Broďák, zůstává po celou dobu věrný svému mateřskému letišti v Příbyslavi, kde vychoval i pár desítek mladých letců. V současné době už ale funkci instruktora nevykonává, protože je to všechno časově velmi náročné. Jak podotýká, musí se také žít. Je vynikající tesař a klempíř, a díky tomu, že netrpí závratí, šplhá beze strachu po krovech a dělá kompletní stře-

chy, ale hlavně na podzim, protože přes léto se věnuje létání. Absolvuje zhruba 3 velké závody ročně, na každý potřebuje 1-3 týdny. A také by chtěl, aby mu zbyl čas i na rodinu a další koníčky. K těm největším patří rybaření, hlavně muškaření: „Sám si motám svoje mušky a je pro mě úžasný zážitek, když si sám na svůj vlastní výrobek chytím ptáka.“

Plány na letošek

Letos se chystá hlavně na Mistrovství světa, které se bude konat v Polsku. Tento vrcholný závod bývá většinou v Evropě, kde je velká tradice bezmotorového létání, zúčastňuje se přes stovku letounů. Základním principem je dostat celé startovní pole pomocí motorových tažných letadel do vzduchu a pak musí každý z pilotů co nejrychleji proletět stanovenou trať (dle GPS) - využívají k tomu stoupavé proudy, aby nabrali výšku, a někdy je pod mraky opravdu hodně těsnou. A tam už právě záleží hodně na umu každého pilota, jak si s nastalou situací poradí. Přejme mu proto šťastný let a hladké přistání.

Marcela Lanková

AKTUALITA

S rokem 2018 pokračuje stavební ruch na „rouštanské“ části přeložky silnice I/34 - přemostění Rouštanského potoka a místní komunikace směr Jilemník. Zřetelně vidět je nové bednění přilehlého pole mostu, na řadu přijdou armatury a nakonec betonáž. Ta - jak věří stavbyvedoucí Metelka - vyvrcholí v únoru. JKt

KNIHA NA POKRAČOVÁNÍ	str. 3 a 4
POLICIE, HASIČI	str. 5
NA NÁVŠTĚVĚ...	str. 6 a 7
KAM ZA KULTUROU	str. 8
TV PROGRAM	str. 9
SPORT	str. 11
VAŠE FOTOZVĚNY	str. 12

EPIGRAM TÝDNE

Tunelářský

Jako správný demokrat za komoušů vždy jsem krad. Že kradu dál? Protestuji!

Jenom slušně tuneluji
Zdeněk Baloun, Havlíčkův Brod
E 2016, str. 23 / JKt